

Közösségformálás egy mentorprogram tükrében

Soós Laura

Gyógypedagógia, alapképzés, levelező

neveléstudományi Intézet, Anyanyelvi és Gyermek kultúra Tanszék

Belső témavezető: Farkas Beáta, Művésztanár, Neveléstudományi Intézet, Anyanyelvi és Gyermek kultúra Tanszék

Szakedolgozatom a Tanítsunk Magyarorszáért programban való mentortevékenységem, ennek hatását a pedagógusra, s a közösségre, illetve a tapasztalatszerzést, gyakorlati felkészültséget, az általam alkalmazott drámapedagógiai és élménypedagógiai módszereket mutatja be. Helyszínül egy Somogy Vármegyei kistérségben lévő általános iskola szolgált. A program fő célkitűzéseire és az előzetes ismereteimre alapozva, úgy gondoltam, hogy a közel kétéves időtartam alatt a csoportfoglalkozásoknak, a közös élményeknek, a tervszerűen végrehajtott foglalkozásoknak köszönhetően változni fog az osztály szerkezete, nem lesznek periférián lévő gyerekek, a tanulók elfogadóbbak lesznek egymással és a továbbtanulás iránti attitűdjük is változni fog. Vártam, hogy megjelenik a tanulás az értékrendjükben, s mindezekkel a minél jobb társadalmi beilleszkedésüket is segíteni tudom. Kutatási kérdésként fogalmazódott meg bennem, hogy a program milyen pozitív hatással tud lenni a közösség alakulására? Elfogadóbbak lesznek-e egymással a programban részt vevő tanulók? Tudnak-e majd konfliktust kezelni erőszakmentesen? Végül változik-e a továbbtanuláshoz való hozzáállásuk a pályaaorientációs programoknak köszönhetően?

Ezeket a kérdéseket két szociometria vizsgálattal, s az osztályfőnökükkel végzett interjú, és saját tapasztalataim alapján válaszoltam meg.

A program során alkalmazott Módszereim közé többnyire drámapedagógiai-, és élménypedagógiai elemek tartoztak. Azért ezeket választottam, mert az általam feldolgozott szakirodalmak, illetve egyetemi tanulmányaim során megtudhattam, hogy nagyon hatékonyak ezek a módszerek az egyén fejlődésében és a közösségépítésben.

Tapasztalataim alapján a tanulók tanuláshoz való hozzáállása változott, nem bukott meg közülük senki nyolcadik osztályban, s továbbtanult mindenki. Rájöttek, hogy játékos formában is lehet tanulni. Megtapasztaltam, a drámajátékok csoportépítő, személyiségfejlesztő, közösségépítő hatását. Tapasztalataim alapján a tanulók önismerete, szociális kompetenciái fejlődtek, kutatásom alapján pedig bebizonyosodott, hogy kapcsolati hálójuk jelentősen megváltozott. Az

osztályközösség elfogadóbbá vált, javultak az osztályban lévő kapcsolatok, nem maradt periférián lévő gyermek. A konfliktushelyzeteket megbeszéléssel, megoldási stratégiákkal, kompromisszumokkal kezelték.

A pedagógusok, s az osztályfőnök véleménye is pozitív volt a programmal kapcsolatban, ők is pozitív változásokat tapasztaltak a gyermekekkel kapcsolatban. Ám a program nem csak a tanulóknak hozott pozitív változásokat. Személyes fejlődésem is támogatta. Úgy gondolom, sikerült értékes kapcsolatokat kiépítenem, sikerült differenciáltan fejlesztenem a gyermekeket a foglalkozások során, fejlődött a szervezőképességem, a kommunikációm és a kreativitásom is.

Javasolnám a további felméréseket a tanulók továbbtanulásával, illetve elhelyezkedésükkel kapcsolatban, hogy egy még átfogóbb, s komplexebb tanulmány készülhessen belőle.